P. 158. l. 8.—Kâṭavema: परवानस्मि देवेश्वरेणेत्यत्र इष्टार्थसिद्धेर्गम्यमानत्वादानन्दो नाम संध्यङ्गमुक्तं भवति ॥

परवानस्मि देवेश्वरेण 'I am dependent on the King of the Gods,' *i.e.* 'I am his obedient servant and will obey his command not to retire to the forest.'

P. 158. ll. 10 fgg.—Kâṭavema :—कार्यमित्यादि । सूर्यः तेजसाग्निः (sic. °ग्निम् ?) समेधयति वर्धयति । अग्निश्च सूर्यं तेजसा समेधयति । अग्निर्दूरान्नक्तं ददर्श इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धम् ॥

Ranganâtha observes: अग्नितेजो हि दिने सूर्यमनुप्रविशति रात्रौ सूर्यतेजोग्निमिति पौराणी प्रसिद्धिः ॥ The notion is that fire is dull during day because its brightness enters the sun on day-break and it is bright at night because the sun when going down the horizon at sun-set leaves part of his light and brightness in the fire. Conf. *Raghuvaṁs'a* स राज्यं गुरुणा दत्तं प्रतिपद्याधिकं बभौ । दिनान्ते निहितं तेजः सवित्रेव हुताशनः IV.1, and the s'ruti आदित्यो वा अस्तं यन्नग्निमनुप्रविशति । अग्निं वा आदित्यः सायं प्रविशति as quoted *ad loc.* by Mallinâtha.

P. 159. l. 2.—आकाशमवलोक्य. We must here imagine that Rambhâ though present like a spirit was not visible. She was the bearer of the provisions and presents which Indra himself procured and collected (संभृतः) for the occasion.

159. l. 5.—Ranganâtha who reads °संभारो observes: संभारो बिल्ववल्मीकमृत्तिकादिसामग्री ॥ To these may be added all food grains, all juices, all seeds, all flowers, all sacred grasses and so forth. It is possible there may be a difference between the provisions required at the coronation of a King (राज्याभिषेक) and that of an Heir Apparent (युवराज्याभिषेक.) See *Raghuvaṁs'a* XVII. 9-28 and our notes *ad loc.*

P. 159. l. 6.—Ranganâtha : भद्रपीठं हेमादिमयमासनम् । भद्रासनलक्षणं चोक्तं देवीपुराणे । हैमं च राजतं ताम्रं क्षीरवृक्षमयं च वा भद्रासनं प्रकर्तव्यं सार्धहस्तसमुच्छ्रितम् । सपादहस्तमानं च राज्ञो माण्डलिकान्तरात् ॥ वराहसंहितायां च । त्रिविधस्तस्योच्छ्रायो हस्तः पादाधिकोर्ध्वयुक्तश्च । माण्डलिकानन्तराजित्समस्तराज्यार्थिनां शुभ इति ॥

Digitized by Google Original from COLUMBIA UNIVERSITY